

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **D. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 12. 2005, sp. zn. 65 Az 20/2005,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí kasační stížností proti v záhlaví označenému rozsudku krajského soudu, kterým soud zamítl její žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 1. 2005, č. j. OAM-204/VL-10-BE07-2004, jímž stěžovatelce nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí krajského soudu bylo vydáno po nabytí účinnosti zákona č. 350/2005 Sb. (tj. po 13. 10. 2005), postupoval zdejší soud již podle s. ř. s. ve znění novelizovaném uvedeným zákonem. Nejprve se však Nejvyšší správní soud musel zabývat tím, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. V případě, že by shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s. Kasační stížnost však byla podána opožděně a podmínky řízení tudíž naplněny nejsou.

Z předmětného soudního spisu Nejvyšší správní soud totiž zjistil, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 12. 2005 byl doručen právnímu zástupci stěžovatelky pro řízení před krajským soudem dne 6. 1. 2006 (č. l. 40). Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů tedy byl pátek 6. 1. 2006 a lhůta dvou týdnů tak skončila v pátek dne 20. 1. 2006. Kasační stížnost podaná stěžovatelkou osobně dne 9. 2. 2006, jak vyplývá z razítka krajského soudu na kasační

stížnosti (č. l. 44), tedy byla podána opožděně. Tuto opožděnost přitom nelze s ohledem na výše uvedené prominout.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.].

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu